

Μ Λ Θ Η Μ Λ Δ΄.

Περὶ τῆς Σφαιρας τοῦ Παντός.

Πρόβλημα δ'. Να εὐρωμεν εἰς ποῖον σημεῖον τοῦ ζωδιακοῦ εἰς τὴν δεῖνα ἡμέραν, παρ. χά. εἰς τὰς 28 τοῦ Αὐγούστου εὐρίσκεται ὁ ἥλιος — Λύσις. Ἀφοῦ στήσωμεν τὴν σφαιραν, ὡς εἶπαμεν, ἄς ζητήσωμεν ταύτην τὴν ἡμέραν ἐπάνω εἰς τὸν ὀρίζοντα τῆς σφαιρας, καὶ εἶναι ἡ εἰκοστὴ πέμπτη μοῖρα τοῦ λέοντος· εὐρίσκωμεν ἔπειτα ταύτην τὴν μοῖραν εἰς τὸν ζωδιακὸν τῆς σφαιρας, καὶ εἶναι ἐκεῖ ὁ ἥλιος ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Πρόβλημα ε'. Να γνωρίσωμεν εἰς ἕνα τόπον εἰς τὴν δεῖνα ἡμέραν, πότε ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, καὶ πότε δύνει. παρ. χά. εἰς τοὺς Παρισίους, τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ Μαΐου. — Λύσις. Ὑψόνωμεν τὸν πόλον κατὰ τὸ πλάτος, καὶ εὐρίσκομεν τὸν τόπον τοῦ ἡλίου, ὅστις εἶναι ἡ εἰκοστὴ τετάρτη μοῖρα τοῦ ταύρου. Βάλλομεν τοὺς Παρισίους ὑποκάτω εἰς τὸν μεσημβρινὸν τῆς σφαιρας, καὶ τὸν ὠροδείκτην ἐπάνω εἰς τὴν ἀνω δωδεκάτην ὥραν, ἡγουν εἰς τὸ μεσημέριον. Στρέφομεν τὴν σφαιραν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως ἡ εἰκοστὴ τετάρτη μοῖρα τοῦ ταύρου ἢ εἰς τὸν ζωδιακὸν νὰ ἐγγίσῃ τὸν ὀρίζοντα· βλέπομεν τὸν ὠροδείκτην, καὶ ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου εἶναι εἰς τὰς τέσσαρας ὥρας καὶ μισὴν μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Στρέφομεν τὴν σφαιραν πρὸς δυσμας, ἕως ἡ αὐτὴ μοῖρα νὰ ἐγγίσῃ τὸν δυτικὸν ὀρίζοντα, καὶ ὁ ὠροδείκτης θέλει δείξει τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου εἰς τὰς ἑπτὰ καὶ μισὴν μετὰ τὸ μεσημέριον.

Πρόβλημα 5'. Να εὔρωμεν τὴν μεγαλη-
τέραν ἡμέραν εἰς τὸν δεῖνα τόπον, παρ. χά. εἰς
τοὺς Παρισίους — Λύσις. Ὑψόνομεν τὸν πόλον,
καὶ φέρομεν τὴν πρώτην μοῖραν τοῦ καρκίνου (διότι
τότε εἶναι ἡ μεγαλητέρα ἡμέρα) τοῦ εἰς τὸν ζω-
διακὸν ὑποκάτω εἰς τὸν μεσημβρινὸν τῆς σφαίρας,
καὶ τὸν ἠεροδείκτην εἰς τὰς δώδεκα ὥρας. Στρέφο-
μεν τὴν σφαῖραν πρὸς ἀνατολὰς καὶ δυσμὰς, καὶ
βλέπομεν, πότε ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, καὶ πότε δύνει
καὶ ἐκ τούτου καταλαμβάνομεν τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας.

Μὲ τοῦτο τὸ πρόβλημα εὐρίσκομεν καὶ εἰς
ποῖον κλίμα εὐρίσκεται ὁ τόπος ἐκεῖνος. Τὰ κλί-
ματα ἀρχίζουσι ἀπὸ τὸν ἰσημερινὸν, καὶ προχωροῦν
καὶ ἡ διαφορά των εἶναι μισὴ ὥρα· τὸ ἐξέχον λοι-
πὸν ἀπὸ δώδεκα ὥρας φανερόναι τὸ κλίμα παρ.
χά. εἰάν ἡ μεγαλητέρα ἦναι δέκα ἔξ ὥρων, ὁ
τόπος ἐκεῖνος εἶναι εἰς τὸ ὄγδοον κλίμα.

Φυσικὴ Ἱστορία.

Ἔντομα.

Λέγονται μ' ἓνα ὄνομα ἔντομα, μικρὰ τινὰ
ζῶα σύνθετα ἀπὸ κρῖκους, ἢ κοψίματα, τῶν ὁποί-
ων ἡ κεφαλὴ ἔχει κινητὰ κέρατα, μερικά ἔχουσι
καὶ πτερὰ, ὅσα μάλιστα μεταμορφώνονται· τὸ
σῶμα των γέμει ἀπὸ τρύπας, αἱ ὁποῖαι λέγον-
ται στίγματα, καὶ ἀπὸ αὐτὰς ἀναπνέουσι. Τὰ ἔν-
τομα ἔχουσι καθαρωτέραν τὴν ὄρασιν παρὰ τὰ με-
γάλα ζῶα· διότι μερικά ἔχουσι ἀναρίθμητα ἰμνά-
τια διαφόρων εἰδῶν καὶ σχημάτων. Ὁ Λευενόεκκιος

ἐμέτρησε τρεῖς χιλιάδας ἑκατὸν ἐγδοῆντα εἰς τὴν ἓνα κερατοειδῆ χιτῶνα τοῦ κανθάρου, καὶ ὀκτῶ χιλιάδας εἰς κάθε χιτῶνα τῆς μυίας. Ὁ Ὅσκι εὗρηκε δεκατέσσαρες χιλιάδας εἰς τὰ δύο ὀμμάτια τῆς ἀγριομελίσης· καὶ ὁ ῥηθεῖς Λευενοέκιος ἔξ χιλ. διακόσια εἴκοσι ἔξ εἰς τὰ δύο ὀμμάτια ἐνὸς πτερωτοῦ σκώληκος τῆς μετάξης. Τα ἔντομα ἔχουν κάποια φωνή, καθὼς ὁ Τέττιξ (ὁ τζίντσηρας), ὁ κῶνωψ, ἡ μυία, ἡ ἀκρίς, καὶ ἄλλα ὅθεν πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ ἀκοήν. Ὅταν θέλουν νὰ γεννησῶσι, σφίγγουν τοὺς κρῖκους των, καὶ τὸ αὐγὸν πίπτει ἀπὸ κρῖκον εἰς κρῖκον, καὶ τέλος, τὸ ἀποθέτουσιν εἰς μέρος, ὅπου ἠμποροῦν τὰ βρέφη νὰ εὕρωσι τροφήν ὅσα γεννῶσιν εἰς δένδρα, διαλέγουσι τὸ ἀνάλογον εἰς τροφήν μέρος, ἢ γοῦν ἄλλα τοὺς κλάδους, ἄλλα τὰ φύλλα καὶ ἄλλα τὰ ἄνθη. Τα φύλλα μερικῶν φυτῶν, ὅταν ξίφθῶσιν ἐπάνω των τὰ αὐγά, ὑψόνονται, καὶ περιμαζεύονται εἰς σχῆμα κάρυδιου, διὰ νὰ κατοικήσῃ τὸ βρέφος μὲ ἀνάπαυσιν· καὶ τοῦ παραμικροῦ ζώου ἔχει τὴν φροντίδα ἢ καλὴ μήτηρ, ἢ Πρόνοια. Ὁ Μύρμηξ ἀποθέτει τὰ αὐγά του εἰς τὸν ἥλιον. Οὕτως ὁ Δημιουργὸς ἔδωκεν εἰς κάθε ζῶντανόν ὄν κάποιαν φρονήσιν, τὴν ὁποῖαν ὀνομάζομεν Αὐτοματισμόν, διὰ νὰ φυλάττεται τὸ εἶδος.

Πολλὰ ἔντομα μεταμορφώνονται, παρ. χάρι, ὅταν τῆς χρυσαλίδος τὸ αὐγὸν ἀποτεθῆ ἐπάνω εἰς τὸ φύλλον τῆς κράμβης, μετ' ὀλίγον γεννᾶται ἢ κάμπη μὲ δέκα ἔξ πόδας, καὶ μὲ ὀδόντας, καὶ κατατρώγει τὰ φύλλα. Καὶ μετὰ ταῦτα μεταβάλλεται εἰς χρυσαλίδα ἄνευ πόδας. Καὶ τέλος,

εἰς τέλειον ζῶον, ἤγουν γίνεται χρυσαλὶς μὲ διάφορα χρώματα, μ' ἕξ πόδας, καὶ μὲ πτερὰ.

Τὰ ἔντομα κατατρῶγονται συναλλήλως, καὶ ἀφανίζονται ὅταν χάσουν τὸ πτερόν, ἢ τὸ κέντρον, ἀρρώστου, καὶ ἀποθνήσκουν. Μεταχειρίζονται πανουργίας, διὰ τὰ φυλάττωνται ἀπὸ τὸν ἐχθρόν. Ἡ χελώνη ἢ λεγομένη πρασίνη (εἶδος κανθαρίου) καὶ τὸ χρυσόμηλον, περιπατοῦσι μὲ ὑπόκρισιν, σκεπασμένα μὲ τὴν κόπρον των, διὰ τὰ μὴ γνωρίζονται ἀπὸ τὰ πτηνά. Μερικοὶ τέττιγες κρύπτονται ὑποκάτω εἰς τὸν ἰδίον των ἀφρόν ὁ λεοντομύρμηξ κατοικεῖ εἰς τὴν ἄμμον ζῆ, χωρὶς τὰ πῖη, εὐχαριστεῖται εἰς ὀλίγην τροφήν· κρύπτεται εἰς τὴν γῆν, φοβούμενος τὰ πουλία, καὶ κάθεται εἰς τὴν μέσην ἑνὸς λάκκου, τὸν ὁποῖον αὐτὸς κατασκευάζει μὲ τέχνην καὶ πονηρίαν· οἱ μύρμηκες περνῶντες ἐκεῖθεν, πίπτουσιν εἰς τὴν τρύπαν, καὶ γίνονται τροφή του. Ὁ σκώληξ Ἀφίς, ὅστις ἀφανίζει τὰ φυτὰ, τρώγεται ἀπὸ μερικάς μυίας· ταύτας τὰς μυίας ἀφανίζει ἢ βωδόμυια, καὶ τὴν βωδόμυιαν ἄλλα ἔντομα τὴν κατατρῶγουσι, καὶ ταῦτα τρώγονται ἀπὸ τὴν ἀράχην· οὕτως οἰκονόμησεν ἡ Πρόνοια, τὰ τρέφονται τὸ ἓν ἀπὸ τὸ ἄλλο καὶ ἅς μὴ λέγωμεν, εἰς τί χρειάζονται αἱ μυῖαι καὶ οἱ σκώληκες; ἢ σπουδῆ τῆς φύσεως μᾶς δείχνει, εἰς τί χρειάζονται.

Ἄν καὶ ἦναι βλαβερά μερικά ἔντομα, ἄλλα ὅμως εἰς ἡμᾶς εἶναι ὠφέλιμα, καὶ τοιαῦτα εἶναι αἱ Κανθαρίδες· τῶν μεγάλων μυιῶν τὰ βρέφη κατατρῶγουν ὅλην τὴν σῆψιν, καὶ καθαρίζουν τὸν ἔσπον. Οἱ Κανθαροὶ τὸ καλοκαίριον σηκόνουν τὰ

ὑγρα καὶ εἰς τὴν φυτεῖαν ἀχρηστα μέρη τῆς κό-
πρου τῶν ζῶων κ. τ. λ.

Ἀκολουθία τῆς θεωρίας τῆς φύσεως.

Ὅταν ἐπαναλαμβάνονται αἱ ἀρμονίαι, προ-
ξενούσι τὰς συμφωνίας καὶ διὰ τοῦτο αὐξάνουσι
τὰς ἡδονὰς μας, ἐπειδὴ τὰς πολυπλασιάζουν, καὶ
μας κάμνουν νὰ βλέπωμεν, ὅτι ἡ αὐτὴ Πρόνοια
ἀγρυπνεῖ εἰς ὅλα τῆς φύσεως τὰ σχέδια, παρα-
στένουσα εἰς ἡμᾶς παρομοίας ἀρμονίας. Ὅθεν μᾶς εὐ-
φραίνουσιν αἱ συμφωνίαι διότι προξενούσιν εἰς ἡμᾶς
αἰσθήματα τοῦ ἀπείρου Θεοῦ.

Τὰ σύννεφα τοῦ ὀρίζοντος ἐπάνω εἰς τὴν θά-
λασσαν μιμοῦνται μορφὰς βουνῶν καὶ γῆς, ὥστε
οἱ ἐμπειρότεροι ναῦται ἀπατῶνται τὰ νερὰ ἀντα-
νακλῶσι τὸν οὐρανόν, τοὺς λόφους καὶ τὰ δάση
ἢ ἡχῶ ἀντανάκλα τοῦ νεροῦ τὸ μουρμούρισμα· τί
ῥαῖον θέαμα, ἐν ᾧ βλέπει τις τὴν ἀντανάκλασιν
τῶν βράχων εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἀκούη ὀπίσω
τῶν ἄλλων κυμάτων μουρμούρισμα· αὕτη εἶναι δι-
πλῆ συμφωνία.

Αἱ ῥαιότεραι ἀρμονίαι εἶναι, ὅσαι πλειότερον
ἀντανάκλῶνται, καθὼς τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον πολλάκις ἀν-
τανάκλαται καὶ θλάται, καὶ προξενεῖ τόσα χρώματα.
Εἰς τὰ φυτὰ αἱ βοτάναι εἶναι πλειότερων εἰδῶν, καὶ
ἀπὸ αὐτὰς τρέφονται τετράποδα, καὶ ἀναρίθμητα
πτηνὰ καὶ ἔντομα. Κάθε ζῶον εἶναι σχεδὸν διπλοῦν
ἔχει δύο ὀμμάτια, δύο αὐτιά κ. τ. λ. Εἶναι προμήθεια
τῆς θείας προνοίας, ὥστε, ἂν τὸ ζῶον χάσῃ ἓνα μέλος,
νὰ μείνῃ τὸ ἄλλο καὶ τὸ ζῶον μὲ τὰ διπλᾶ του
μέλη κατορθώνει πλειότερα, παρὰ μὲ τὸ ἓνα.

Ἐὰν παρατηρήσωμεν τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν, βλέπομεν ἀντιθέσεις· διότι τὸ ἓν ἡμισφαίριον εἶναι ξηρά, καὶ τὸ ἄλλο θάλασσα· ὅταν εἰς τὸ ἓν ἦναι χειμῶν, εἰς τὸ ἄλλο εἶναι καλοκαίριον κ. τ. λ. ἀλλ' εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐκπληττόμεθα, βλέποντες καὶ συμφωνίας· τὰ μέρη τῆς σφαίρας μας ἐπαναλαμβάνονται· ἂν τὴν παρατηρήσωμεν ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δυσμᾶς, βλέπομεν, ὅτι εἶναι μοιρασμένη εἰς δύο ὅμοια μέρη, εἰς τὸν παλαιὸν καὶ εἰς τὸν νέον κόσμον. Κάθε μέρος τοῦ ἓνός ἡμισφαιρίου συμφωνεῖ μὲν μέρος τοῦ ἄλλου· θάλασσα μὲν θάλασσαν, νῆσος μὲν νῆσον κ. τ. λ. Ἡ νέα Γέμβλα μὲν τὴν Γροενλανδίαν, ἡ Βαλτικὴ μὲν τὰ παραθαλάσσια τοῦ Χυδσῶν κ. τ. λ.

Βλέπομεν ἀληθινὰ, καὶ μεγάλας διαφορὰς καθὼς, ὅτι ὁ παλαιὸς κόσμος ἔχει πλειότερον μέρος ἀπὸ ἀνατολᾶς εἰς δυσμᾶς, ὁ δὲ νέος, ἀπὸ ἄρκτον εἰς μεσημβρίαν· ταύτας τὰς διαφορὰς τὰς ἔκαμεν ὁ σοφὸς ἀρχιτέκτων, διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους ἀγνοοῦμεν· ἴσως, διὰ νὰ βοηθῶνται συναλλήλως οἱ δύο κόσμοι· διότι, ἂν ἦτον μόνος ὁ παλαιὸς κόσμος, μὲν μόνην τὴν μεσημβρινὴν θάλασσαν, ἐπειδὴ ἐταχύνετο παρὰ πολὺ ἢ ταύτης κίνησις ὑποκάτω εἰς τὸν ἰσημερινόν, ἐξ αἰτίας τῶν τακτικῶν ἀνέμων τῆς ἀνατολῆς, ἀφοῦ ἔκαμνε τὴν κυκλοφορίαν τῆς κατακεκαυμένης ζώης, ἠθελε προσκρούσει σφοδρότατα εἰς τὴν γῆν τῆς Ἰαπωνίας· τῶρα ὅμως τὰ μεγάλα κύματα τῆς μεγάλης ἀνατολικῆς ῥοῆς ἐμποδίζονται ὅπως οὖν ἀπὸ τὰς νήσους Μολούκας, Φιλιππίνας κ. τ. λ.

Καὶ δι' ἄλλο αἴτιον εἶναι ἀναγκαῖος ὁ χωρὶς-
 ὄμιος τῶν δύο κόσμων διότι, ἂν δὲν ἦτον τὸ αὐλά-
 κιον τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ωκεανοῦ, οἱ ἀνατολικοὶ πο-
 ταμοὶ τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ὅλοι οἱ δυτικοὶ τῆς Εὐ-
 ράπης ἤθελάν ξηρανθῆναι καὶ ὁ ἥλιος φωτίζων τὸ
 πρὸς τὸ μέρος μας γήινον ἡμισφαίριον, ἤθελε τὸ
 κατακαύσει.

Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλέξανδρος.

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἐκ νεαρᾶς του ἡλι-
 κίας ἔδειχνεν, ὅποιος ἔμελλε νὰ φανῆ. Ὄταν ἐμάν-
 θανε κάμμίαν νίκην τοῦ πατρὸς, ἐφαίνετο λυπημένος,
 καὶ ἔλεγεν εἰς τοὺς στροφούς του νέους „ὁ πα-
 τὴρ δὲν ἀφίνει εἰς ἐμὲ τίποτε, διὰ νὰ κάμω καὶ
 ἐγώ“ Ἐθαύμαζε τὸν στίχον τοῦ Ὀμήρου, ὅστις
 ἔλεγε διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα, ὅτι ἦτον ἀγαθὸς βα-
 σιλεὺς, καὶ κρατερὸς αἰχμητῆς. Ἐφεραν εἰς τὸν Φί-
 λιππον ἓν ἄλογον, τοῦ ὁποίου ἡ κεφαλὴ εἶχεν ὀπωσ-
 οῦν σχῆμα τῆς κεφαλῆς τοῦ βωδίου, καὶ διὰ
 τοῦτο τὸ ὀνόμαζαν Βουκεφάλαν, μόνος ὁ Ἀλέξαν-
 δρος ἠμπόρεσε νὰ τὸ δαμάσῃ ὅθεν τὸν εἶπεν ὁ
 πατὴρ „Ζήτησέ ἄλλο βασίλειον διότι ἡ Μακεδονία
 δὲν σε χωρεῖ“ Δέκα ἕξ χρόνων ἦτον, ὅταν ἐκυβέρ-
 νησε τὸ βασίλειον εἰς τὴν ἀπουσίαν τοῦ πατρὸς,
 καὶ εἰς τὴν μάχην τῆς Χαιρωνείας ἔδειξε τὴν ἀξιο-
 τητά του. Εἰς ἡλικίαν εἴκοσι χρόνων ἀνέβη εἰς τὸν
 θρόνον τῆς Μακεδονίας ὁ Δημοσθένης, ὅστις δὲν
 εἶχε φρόνησιν ἴσην μὲ τὸν ζῆλον του, τὸν ὀνόμαζε

παιδάριον· ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος εἶπεν, ὅτι εἰς τὰ
τείχη τῶν Ἀθηνῶν θέλω δείξει εἰς αὐτὸν, ὅτι εἶ-
μαι ἀνὴρ. Ἐνίκησε πρῶτον τοὺς Θηβαίους, καὶ ἐκυ-
ρίευσε τὴν πόλιν των· καὶ διὰ τὴν φόβισσιν τοὺς
λοιποὺς Ἕλληνας, ἐπώλησεν εἰς δημοπρασίαν πε-
ρίπου τριάκκοντα χιλιάδας κατοίκων· μόνους τοὺς
ἀπογόνους τοῦ Πινδάρου ἐτίμησε, τοὺς ἱερεῖς, καὶ
τοὺς ὅσοι ἐφιλοξένησαν τοὺς Μακεδόνας. Ἐκρή-
μνισεν ἔπειτα τὴν πόλιν, καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες φο-
βηθέντες, ὑπετάχθησαν· ἠθέλησεν ἔπειτα τὴν
ὑπάγην ἐναντίον τῶν Περσῶν. Ὑπῆγεν εἰς τοὺς Δελ-
φοὺς, ἀλλ' ἡ ἱέρεια δὲν ἠθέλεε τὴν ἔμβη εἰς τὸν
ναόν· ὁ Ἀλέξανδρος τὴν ἐπίασεν ἀπὸ τὸν βραχίονα,
καὶ τὴν ἔσυρεν „ὦ παῖ! ἐφώναζεν ἡ ἱέρεια, κα-
νεῖς δὲν ἠμπορεῖς τὴν σε ἐναντιωθῆναι“ τότε εἶπεν ὁ
Ἀλέξανδρος, „μὲ φθάσει αὐτὸς ὁ χρησμός.“

Εἰς τὴν Κόρινθον ψηφισθεὶς στρατηγὸς τῶν
Ἑλλήνων ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἀφ' οὗ ἐτίμησε
τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως εἰς τὴν Τρωάδα, ὑπῆγε
τὴν περῆσιν τὸν Γρανικόν, ὅπου τὸν ἐπύρσμενον ὁ
ἐχθρὸς μὲ ἀναρίθμητον στρατεύμα· ὁ ποταμὸς
ἦτον βαθύς, καὶ ἡ ἀντικρὺ ὄχθη κρημνώδης. Ἀλλ'
ὁ Ἀλέξανδρος ἐπέρασε πρῶτος, καὶ ἐν ᾧ ὁ ἀδελ-
φὸς τοῦ Δαρείου ἦτον ἕτοιμος τὴν κτυπήσῃ εἰς
θάνατον, ἐπρόφθασεν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ οἱ Πέρσαι
νικηθέντες ἔφυγαν.

Γόρδιος ἦτον ὁ πατὴρ τοῦ Μίδου βασιλέως
τῆς Φρυγίας· εἰς τὸ μακρὸν ζύλον τῆς ἀμάξης του
ἦτον ἕνας δεσμός (κόμπας), καὶ ἦτον παλαιὰ πα-
ράδοσις, ὅτι ὅποιος τὸν λύσει, θέλει ἐξουσιάζει τὴν
Ἀσίαν· μὴ δυνάμενος ὁ Ἀλέξανδρος τὴν λύσει,

τὸν ἔκοψε μὲ τὸ σπαθίον, καὶ εἶπεν „Ἴδού τὸν ἔκοψα“ ἐλθὼν εἰς τὴν Σιδῶνα, καὶ διώξας τὸν ἐκεῖ βασιλέα, ἐζήτηε νὰ καταστήσῃ ἄλλον τὸν εἶπαν, ὅτι ζῆ ἕνας πᾶμπτωχος γέρον ἀπὸ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν τούτον ἐδιόρισε βασιλέα. Ὄταν παρεστάθῃ ἔμπροσθέν του, τὸν ἠρώτησεν ὁ Ἀλέξανδρος, πῶς ὑποφέρει τὴν πτωχείαν; καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, εἶθε καὶ οὕτω νὰ ὑποφέρω τὴν βασιλείαν! Δὲν εἶχα τίποτε, ἕμως τίποτε δὲν μὲ ἔλειπεν.

Ἱστορία τῶν Ἑθνῶν.

Ῥωμαϊκὴ Ἱστορία.

70'. Οὐεσπεσιανὸς ἐκυβέρνησε κάλλιστα τὸ βασίλειον ἐβασίλευσε δέκα χρόνους, καὶ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν ἐξήντα ἑννέα.

79'. Τίτος ὁ υἱὸς του τὸν διεδέχθη ὅστις, διὰ τὴν πολλὴν του ἀγαθότητα, ἠνομάσθη „Εὐφροσύνη τῶν ὑπηκόων“ ἐβασίλευσε δύο χρόνους, καὶ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν τεσσαράκοντα χρόνων.

81'. Τὸν διεδέχθη Δομιτιανὸς ὁ ἀδελφὸς του εἰς τὴν ἀρχὴν ἦτον φιλάνθρωπος καὶ εὐεργετικός· ὕστερον ὅμως ἔγινε σκληρὸς· ἐφονεύθη ἀπὸ ἕνα ἀπελεύθερον τῆς γυναικὸς του εἰς ἡλικίαν τεσσαράκοντα τεσσάρων χρόνων, ἀφοῦ ἐβασίλευσε δέκα πέντε· οὗτος εἶναι ὁ τελευταῖος τῶν ὀνομαζομένων Καισάρων.

96'. Τὸν Δομιτιανὸν διαδέχεται ὁ Νέρουα· πρῶτος αὐτοκράτωρ Ἰταλὸς, ἤγουν ὄχι Ῥωμαῖος.

ἦτον καλὸς ἄνθρωπος, ὅμως πολλὰ μαλακὸς· οὐδέ-
 θέτησε τὸν Τραϊανόν, καὶ ἀπέθανεν ὑπέργηρος,
 ἀφοῦ ἐβασίλευσεν ὑπὲρ τὸν ἕνα χρόνον.

98'. Τοῦτον διεδέχθη ὁ Τραϊανὸς, κάλλιστος
 βασιλεύς. Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν ἐξήντα τεσσά-
 ρων, ἀφοῦ ἐβασίλευσε δέκα ἐννέα χρόνους, καὶ ἕξ
 μῆνας.

117'. Ὁ Ἀδριανὸς ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον με-
 τὴν Βοήθειαν τῆς γυναικὸς τοῦ Τραϊανοῦ· ἔκχευε
 πολλὰ καλὰ εἰς τὸν λαόν του, ἐσυγχώρησε τοὺς
 ἐχθρούς του, καὶ πρῶτος ἀπὸ τοὺς αὐτοκράτορας
 ἀφῆκε τὰ γένηα. Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 72 χρό-
 νων, ἀφοῦ ἐβασίλευσεν εἴκοσι ἕνα.

138'. Ἀντωνῖνος βασιλεύει ὁ ἐπωνομασθεὶς
 Εὐσεβῆς διὰ τὰς ἐναρέτους πράξεις του· ἀπέθανεν
 εἰς ἡλικίαν 73 χρόνων, ἀφοῦ ἐβασίλευσεν 28.

Μ Α Θ Η Μ Α Η'.

Περὶ τῆς σφαιρας τοῦ παντός.

Πρόβλημα ζ'. Νὰ εὑρωμεν τὸ μεσημβρι-
 νὸν ὕψος τοῦ ἡλίου εἰς τὰς ἰσημερίας, εἰς τὰ ἡλιο-
 στάσια καὶ εἰς κάθε ἡμέραν. Λύσις. Στένομεν
 τὴν σφαιραν, κατὰ τὴν θέσιν τοῦ τόπου, παρ-
 χάριν τῶν Παρισίων, τῶν ὁποίων τὸ πλάτος εἶναι
 τεσσαράκοντα ἐννέα μοιρῶν· ἀπὸ τὸ κατὰ κορυ-
 φὴν σημεῖον ἕως εἰς τὸν ὀρίζοντα πρὸς μεσημβρίαν
 εἶναι ἐννενηντα μοῖραι. Ἐὰν λοιπὸν ἀφαιρέσωμεν